Ա. ՏԱՐԻ ԹԻՒ 117 — ՉՈՐԵՔՇԱԲԹԻ 23 ՄԱՅԻՍ 1884 — (Ն. Տ.) 4 ՅՈՒՆԻՍ — 10 ՇԱՊԱՆ 1301

ՊԱՅՄԱՆ

Ձանուցման գնդը մէկ անգամի համար 3 դրուշ. երկու անգամի համար 2 դրուշ է. աւելի անդամներու համար գին ան կարգադրեալ կըլլայ։

Օրագրոյս փոփոխութիւն չունի՝ բայց որ և իցէ գրութիւն պէտք է ուղղել

«Ազգ. Լրագրատիպ Արշակի և օրագրի»

ԹՒՐԱԳՐԱՏՈՒՆ. Գալաթիա, Դերատունեան խան։
Իսկ գրատուներէն Տեառնեայ Հասցէին։

{ كلوادرا } هنانث خانكيوزاروز ەيەطلە ەدەلەرد

غزەتەسى سەۋگى

40 ՓԱՐԱ

ԱՐԵՒԵԼՔ

ՕՐԱԳԻՐ

ՔԱՂԱՔԱԿԱՆ ԵՒ ԱԶԳԱՅԻՆ

ԲԱԺԱՆՈՐԴԱԳՐՈՒԹԻՒՆ

Կ. Պոլսոյ	Համար	Ջարեկան	գահկեան արձան	200
»	»	Վ եցամեայ	» »	100
»	»	Եռամսեայ	» »	50
»	»	Ամսեկան	» »	20
»	»	Հատով	» »	4
Գեռատաց	Համար	Ջարեկան	» »	240
»	»	Վ եցամեայ	» »	120
»	»	Եռամսեայ	» »	60
Օսար	երկիրներ	Տարեկան	Ցրտնք	56
»	»	Վեցամսեայ	»	28

Դուրս երկուած լրագրաց համար ծախքը խմբագրութեան վրայ է։

40 ՓԱՐԱ

Կ. ՊՕԼԻՍ
ՉՈՐԵՔՇԱԲԹԻ 23 ՄԱՅԻՍ

ԱԶԳԱՅԻՆ ՏԵՍՈՒԹԻՒՆ

ՍԱՀՄԱՆԱԴՐՈՒԹԻՒՆ ՏԱՐԵԴԱՐՁԻՆ ԱՌԹԻՒ

Առաջիկայ կիրակի, 27 մայիս, Ազգային Սահմանադրութեան 24րդ տարեդարձը պիտի ոճնենք։ Ա.հա նոր առիթ մը Սահմանադրութեան վրայ ճառելու։ Շատեր հարկաւ պիտի ճառեն, թէեւ դժբախտաբար չատ տարիներէ ի վեր է որ ժողովրդը, Սահմանադրութեան տարեդարձի օրը, չնորհ.ալ բան մը մտիկ չընար, և ա.ա առ.աւելն ազգային և աշակերտական չարագրութիւններ լսելով չատանալ կը պարտաւորի։ Բայց մեր ճառ մը չպիտի գրենք։ Հանառօտիւ պիտի ներկայացնենք քանի մը խորհրդածութիւններ, զորս մեզ կը ներշնչէ ազգային այս մեծ տարեդարձ, մեր ճշմարտապէս ազգային միակ հանդէսը։ Խորհրդարանական և վարչական վիճարանութեանց մէջ, յանախ կը լսենք թէ Սահմանադրութեան էութիւնն ու օգտակարութիւնը խնդրոյ ներքեւ կը ձգուին։ Ոմանք սոյնը են մինչեւ երկինք բարձրացնել զայս դրութիւն. այլք քաղաքագիտական հմտութեանց և տնտեսագիտական բարուց չգիտց ցոյց մ'ընել կը կարծեն՝ արհամարհելով զՍահմանադրութիւն։ Արդ, Սահմանադրութիւնն Հայ Ազգին օգտակա՞ր եղած է թէ ոչառակար, —այս հարցման պիտի աշխատինք պատասխանել։

Ա.յդ հարցման պատասխանելէ առաջ, էական խնդիր մը կայ զոր պէտք է լուծենք։ Հայ ժողովուրդն ի Թուրքիա՝ Սահմանադրութենէն ստացեր գրութիւնէ մ'ալ կրնա՞յ կառավարուիլ թէ ոչ։ Ա.յս խնդիր կարեւոր է, վասն զի եթէ գանենք որ Սահմանադրութիւնն իրմէ ակընկալուած օգուտները չէ ընծայած, դիւրաւ կրնանք եզրակացնել թէ պէտք է թողուլ զՍահմանադրութիւն և այն միւս գրութեան յարիլ։ Բայց եթէ համոզուինք թէ ուրիշ գրութիւն մը չկայ որով պատշաճապէս կարենանք վարելմերը ներքին ազգային գործ, յայիտ և յստակ ըլլայ որ Սահմանադրութիւնն մեզ համար ոչ միայն ներկայ ժամանակի, դժեղակ կիմնայի մը տակ, խեղճ ծերունի մը հոգնախոպ ուղիներէն միայն մեզ առաջնորդող, այլ և ապագայ սերունդներու համար ալ ամուր յենարան մը։ Ա.յդ մարդիկը հարիւրաւոր ժամանակ գիտեն իրանց կայր, կաղ, սապատող ձեւացնել։ Ցեղա՞ն նրա խառնըված մազերը, խճճված մօրուքը, ողորմելի երեսը, — բոլորը չինծու էր։

— Ա.յդ երեսը ծանօթ է ինձ... դարձեալ կրկնեց աւազակապետը։

— Մրտեղ ես տեսել նրան։

— Ցետոյ կը պատմեմ...

Խումբը անցաւ։ Ես մօրթականից ստացած երկու հատ հինգ-կոպէկնոցները դրեցի դրպանս, այնտեղ մատներով չօշափեցի, յայտնվեցաւ, որ հինգ-կոպէկնոցների մէջտեղում գրած էր բոլորակ ձեւով ծալած թղթի կտոր։ Առանց կարդալու, արդէն եբևակայում էի, թէ ինչ պէտք է գրված լինէր այն թղթի վրա, որ ծերունի մը կացարանումը, ես խնդրեցի աւազակապետից, որ պատմէ, թէ ինչ առիթով ծանօթ է եղել ծպտեալ մուրացկանի հետ։ Նա հաճութեամբ կատարեց իմ խնդիրքը։

«Դու յիշո՞ւմ ես, միանգամ պատմեցի քեզ, որ իմ պատանեկութեան հասակում հայրս ուղարկեց ինձ Տաթեւի վանքն ուսումնառելու։ Ա.յդ միջոցներում լուր տարածվեցաւ, թէ Որոնցայ վանքում յայտնվել է մի հրաշագործ ճգնաւոր։ (Որոնցայ վանքը հեռու է Տաթեւի վանքից կէս օրվայ ճանապարհով միայն)։ Ճգնաւորի մասին խօսում էին, թէ նա ոչ ուտում է, ոչ խմում է, այլ լոցած է սուրբ Հոգու չորհով, թէ նրա կերակուրը հրեշտակներն են։ Նրա մասին պատմում էին զանազան հրաշքներ, այդ պատճառով ամեն կողմից հայրեր, կաղեր և զանազան տեսակ հիւանդներ գիմում էին վանքը ճգնաւորից բժշկութիւն գանելու համար։

«Լսելով ճգնաւորի համբաւը, իմ հինգ տարի չարուչաղ անդամալոյծ մայրը հանգստութիւն չէր տալիս ինձ։ Անդադար ինձ նամակ էի առանում, որ գնամ, մօրս բերեմ ճգնաւորի մօտ։ Նա էլ ցանկանում էր առողջանալ և ամբոխ ոտների վրա մնալ դալ։ Հայրս էլ նոյնն էր ցանկանում։ Ես ծերը, յայիժամ, Սահմանադրութիւնն եթէ ապարդիւն ալ եղած լինի, պիտի հետեւցնենք թէ պէտք է լաւագոյնս գործադրել զՍահմանադրութիւնն։ Ասւտի, նախ քննենք թէ Սահմանադրութենէն սպասելիք գրութիւնը կրնա՞նք կատարելապէս գործադրել։ Ասոր համար մեզ կրնա՞նք կառավարուիլ։

Ա.ս այս մեզ կը պատասխանենք. «Ո՛չ»։ Հիմնաւոր պատճառներ կան, որք ցոյց կուտան թէ, Թուրքիոյ Հայք սահմանադրականէն սպասելիք գրութեամբ մը չեն կրնար վարել իրենց գործերն։ Երեւակայելի գրութեանց մէջ, սահմանադրական գրութեան հակակշիռ է կամ բացարձակ միապետութիւն, կամ աշնուապետութիւն, որուն սահմանապետութիւն (օլիկարշէ) ալ կ'ըսեն։ Արդ, մեր կամայ թէ ակամայ Սահմանադրութեամբ պիտի վարենք, դի մեր մէջ ո՛չ միապետութիւն կայ, ո՛չ աշնուապետութիւն, ո՛չ ալ սանդ կըրնան գոյութիւն առանալ։ Ա.յս կէտ կարօտ է բացատրութեան։ —

Ա.յն ապգեր, մեծ թէ փոքր, կըրնան թէ թերակիրթ, որք քաղաքական տեսութեամբ լինին թէ եկեղեցական տեսութեամբ՝ միապետական գրութեամբ կը վարին, ունին հաստատեալ միապետութիւն մը, միապետական ատանդութիւն մը, կամ ինքնակալ գերդաստան մը, որ իբր կամքն Օբէնքի տեղ անցնելու, կամ Օբէնքին նուիրագործեալ տալու, օրինական իրաւունքն ու կարգադիութիւն ունի։ Ա.յս միապետութիւն, սահմանագրական գրութեամբ չփոփոխուած լինի թէ ոչ, ունի իր յատուկ գոյութիւն, իր պատմական վիճքնութիւն։ Միապետութիւն մը, զորի այս պատմական նուիրագործութեամբ, ոչինչ է։ ո՛չ ուրեք այդպիսի անկայուն միապետութիւն մը կը վարէ Ազգ մը, կամ կրնայ վարել։ Անգլիոյ, Պելճիոյ և Թուրքիոյ միապետութիւնք, բնութեամբ ու ծագմամբ ո՛րչափ ալ տարբերին, ունին այդ պատմական հաստատութիւն. ուստի, օրինաւոր և վաւերական են, և որ աւելին է՝ Ազգերը ու Տէրութիւնները վարելու կարող կը լինին։ Անոնք ծագում առած են ժողովրդոց վարք ու բարքերէն, և պատմական կեանքէն։ Հիմ մը ունին, և այդ հիման վրայ հաստատեալ գոյութիւն մը։ Բայց այն փոքրիկ հաստատութեան մէջ զոր կը կազմեն Թուրքիոյ Հայք, միապետական դրութեան հետ իր անհաշտութիւն ընդհանուր պատմութեան բնիկ ազգին մէջ բաղդիցս ցուցած է։ Արդ, քանի որ Պատրիարքութիւնն, իր ծագմամբ և իր սկզբամբ, միապետական չի կրնար լինել և չէ, կը հարցնենք թէ, եթէ Ազգին ներքին գործերը միապետական վարել ուզենք, ո՞վ պիտի լինի միապետը, կամ դիւիսաստան։ —Ի չգոյէ միապետի, չպիտի կրնանք միապետական գրութեան ձորձ փորձել։

Դալով աշնուապետական գրութեան, սոա խնդիրը փոքր ինչ կը չփոթի — ամենց համար։ Բառերը տարբեր լսնատաներով կ'առնուին, և ինչ ինչ պատմական նշանաւոր իրողութիւններ կը մոռցուին։ Նախ, աշնուականութիւն (Ասիլէ) ըսելով մեր մէջ սովորաբար կը հասկցուին բախտի յաղթական զաւակներն, որք անհրան ծագումի մ'ունենալով հանդերձ, կրցեր են, իրենց աշխատութեամբ, կամ ուրիշ որ և է կերպիւ, հարըստութեան և ազդեցութեան տէր լինել։ Երկրորդ, կը կարծուի թէ այս պիսիք ճշդիւ կը ներկայացնեն հին ժամանակի Հայ Ամիրաներն, որք մեր մէջ աշնուական գոսը կազմած, և ասկաւագ ոսկան գրութեամբ երկար ժամանակ վարած են Ազգին գործերն։ Արդ, Աշնուականութիւնն ալ, Միապետութեան նըման, պատմական գոյութիւն ու շարունակութիւն մը պէտք է ունենայ։ Աշնուական դասը կազմող գերդաստանները իրենց վրայ պէտք է կրեն ազնուականութեան աւանդական կնիքը, մինչդեռ երիվեանք, կամ «ասքէն սեռածները» (բառվընէներն) հասարակ քաղաքացիներ կամ պարզապես ազնուական կարելի լիներ մեր մէջ, եթէ ոչ միայն։ Մենք կ'ըսենք թէ մեր մէջ կան յոյժ ազնուագոյն գերդաստաններ, և հարուստներ, կամ կրօնաւորական պաշտօնեաներ, որք իրենց գործոց պատճառ են ազատ ազնուագոյնս։ Ա.յլ սոսկ ազնուականութիւն չէ պատճառ որ մենք չենք կարենար վարել մեր ազգային գործերն։ Ազգին մէջ ընդհանրապէս տարածուած գաղափար մ'է թէ, այն Հայ որ իբր գործոյին, եկեղեցւոյն, հիւանդանոցին, Առաջնորդարանին կամ Պատրիարքարանին համար գրամ կուտայ, պէտք է ստանայ այս հասատութեանց հաշուին, և տեսնէ թէ ի՛նչպէս գործածեր են իր գրամ։ Ա.յս միակ գաղափար հանարատութեան, որոյ արդասաւորութիւն վայ մինդել աւելորդ է, ազգային գրութեան խաթարիչն խոկ է։ Դարձեալ, մեր մէջ գոբացած գաղափար մ'է թէ, Ազգին հաճոյ անձինք միայն պէտք է վարեն Ազգին գործերը։ Մեր չուզած Պատրիարքը կը հրաժարեցնենք, մեր չուզած Առաջնորդը պարզապես կը վանանենք, մեր չուզած Վարչութիւնը կը փոխենք, և ծայրագոյն պարագայից մէջ, ցոյցեր անդամ կը լինին, ինչպէս օրինակները կան թէ՛ հին և թէ՛ նոր պատմութեան մէջ։ Ա.յս գաղափար ալ կ'առաջնորդէ ընտրական դրութիւնը, որ հինն է ազգային դրական մարմնոյ կազմութեան։ Ա.յս կարգի գաղափարք, որք վերջին տարիներս, ուսման ու կրթութեան ծաւալմամբ, բնականապէս աւելի զարգացած և հասունցած են, նոր չեն սակայն, և իրողութիւն մէ թէ, ազգային գործոց մէջ աւելի հին է քան զՍահմանադրութիւն։ Արդարեւ, այս կիւրակի մեր Ազգ. Սահմանագրութեան 24րդ տարեդարձն է որ պիտի ոճնենք։ Բայց միայն 24 տարիէ ի վեր չէ որ ունինք ժողովներ, որք, Պատրիարքին նախագահութեամբ, կը վարեն Ազգին գործերն։ 1860 էն առաջ, ունէինք Թեղրադին և Հոգեւոր ժողովներն Աւելի առաջ ալ, ժողովրդեան ամէն գասու ներկայացուցիչներէն պարբերաբար ժողովներ կը կազմուէին Մայր Եկեղեցւոյ մէջ, Պատրիարքի պաշտօնակատարութեան կամ ընդարձակութեան, կամ ազգային ծանրագնիռ գործոց համար։ Ընդ է թէ, սահմանագրական գաղափարք, ի մասին վարչութեան մեր ազգային ներքին գործոյ, արդէն արմատ ձգած են մեր ժողովրդեան մտքին և սրտին մէջ, և այս ալ պատճառ մ'է թէ, սահմանագրականէն սպասելիք գրութեամբ չենք կրնար վարել մեր ազգային գործերը։

Ի.սց և գաղափարաց այս վիճակի մէջ, յայտնի կ'երեւի թէ, ունինք թէ չունինք պիտի չատանանք Սահմանագրութեամբ։ Մեր յոյսը պիտի կարենք ուրիշ գրութիւններ փորձելու հանգամանքներէն, որ ամենց սրտին մէկ տիպր կողմին տրած, և հեն տեսակ մը հակասահմանագրական կամքերու յառաջ բերած լինել կը թուի։ Եւ երբ մեր յոյսը կարենք ուրիշ գրութիւնէ մը բնականապէս կը պարտինք չնայելըստ կարի մեծագոյն օգուտ քաղելու սահմանագրական գրութենէն։ Արդ, 24 տարիէ ի վեր արդեօք Սահմանագրութիւնն արտադրե՞ց այն ամէն բարիք որ իրմէ կ'անկնկալուէին։ Եթէ կարենանք հաստատական պատասխան մը տալ այս հարցման, բըռնականապէս կը քաշալերուինք յառաջանալու այն ճամբու մէջ զոր գրեցինք մեր առջեւ։ Բայց եթէ չկարենանք գոհացուցիչ պատասխան մը տալ, կը պարտինք պատճառները որոնել Սահմանագրութեան այս բացատական ազդեցութեանց, դգուշանալու համար այն թերութիւնները, զորս կը գործենք Սահմանագրութեան գործադրութեան մէջ։ Խընդրոյս այս մասն երկրորդ յօդուածի մը նիւթ պիտի ընենք։

ԹԵՐԹՕՆ, Ա.ՐԵՒԵԼ.ՔԻ

84

ԽԱ.ՉԱԳՈՂԻ ՑԻՇ Ա.ՏԱ.ԿԱ.ԲԱ.ՆԸ

Բ.

ԵՐԿՐՈՐԴ ԴԻՇԵՐ

— Նրա ոտները քո և իմ ոտներից աւելի ազդիլ են, մէկքն էլ նոյնպէս, միայն նա այնպէս ձևացրել է իրան։ Ա.յդ մարդիկը հարիւրաւոր ժամանակ գիտեն իրանց կայր, կաղ, սապատող ձևացնել։ Ցեղա՞ն նրա խառնըված մազերը, խճճված մօրուքը, ողորմելի երեսը, — բոլորը չինծու էր։

— Ա.յդ երեսը ծանօթ է ինձ... դարձեալ կրկնեց աւազակապետը։

— Մրտեղ ես տեսել նրան։

— Ցետոյ կը պատմեմ...

Խումբը անցաւ։ Ես մօրթականից ստացած երկու հատ հինգ-կոպէկնոցները դրեցի դրպանս, այնտեղ մատներով չօշափեցի, յայտնվեցաւ, որ հինգ-կոպէկնոցների մէջտեղում գրած էր բոլորակ ձեւով ծալած թղթի կտոր։ Առանց կարդալու, արդէն եբևակայում էի, թէ ինչ պէտք է գրված լինէր այն թղթի վրա, որ

ծերը, յայիժամ, Սահմանադրութիւնն եթէ ապարդիւն ալ եղած լինի, պիտի հետեւցնենք թէ պէտք է լաւագոյնս գործադրել զՍահմանադրութիւն։ Ասւտի, նախ քննենք թէ Սահմանադրութենէն սպասելիք գրութիւնը կրնա՞նք կատարելապէս գործադրել։ Ասոր համար մեզ կրնա՞նք կառավարուիլ։

Ա.ս այս մեզ կը պատասխանենք. «Ո՛չ»։ Հիմնաւոր պատճառներ կան, որք ցոյց կուտան թէ, Թուրքիոյ Հայք սահմանադրականէն սպասելիք գրութեամբ մը չեն կրնար վարել իրենց գործերն։ Երեւակայելի գրութեանց մէջ, սահմանադրական գրութեան հակակշիռ է կամ բացարձակ միապետութիւն, կամ աշնուապետութիւն, որուն սահմանապետութիւն (օլիկարշէ) ալ կ'ըսեն։ Արդ, քանի որ Պատրիարքութիւնն, իր ծագմամբ և իր սկզբամբ, միապետական չի կրնար լինել և չէ, կը հարցնենք թէ, եթէ Ազգին ներքին գործերը միապետական վարել ուզենք, ո՞վ պիտի լինի միապետը, կամ դիւիսաստան։ —Ի չգոյէ միապետի, չպիտի կրնանք միապետական գրութեան ձորձ փորձել։

Դալով աշնուապետական գրութեան, սոա խնդիրը փոքր ինչ կը չփոթի — ամենց համար։ Բառերը տարբեր լսնատաներով կ'առնուին, և ինչ ինչ պատմական նշանաւոր իրողութիւններ կը մոռցուին։ Նախ, աշնուականութիւն (Ասիլէ) ըսելով մեր մէջ սովորաբար կը հասկցուին բախտի յաղթական զաւակներն, որք անհրան ծագումի մ'ունենալով հանդերձ, կրցեր են, իրենց աշխատութեամբ, կամ ուրիշ որ և է կերպիւ, հարըստութեան և ազդեցութեան տէր լինել։ Երկրորդ, կը կարծուի թէ այս պիսիք ճշդիւ կը ներկայացնեն հին ժամանակի Հայ Ամիրաներն, որք մեր մէջ աշնուական գոսը կազմած, և ասկաւագ ոսկան գրութեամբ երկար ժամանակ վարած են Ազգին գործերն։ Արդ, Աշնուականութիւնն ալ, Միապետութեան նըման, պատմական գոյութիւն ու շարունակութիւն մը պէտք է ունենայ։ Աշնուական դասը կազմող գերդաստանները իրենց վրայ պէտք է կրեն ազնուականութեան աւանդական կնիքը, մինչդեռ երիվեանք, կամ «ասքէն սեռածները» (բառվընէներն) հասարակ քաղաքացիներ կամ պարզապես ազնուական կարելի լիներ մեր մէջ, եթէ ոչ միայն։ Մենք կ'ըսենք թէ մեր մէջ կան յոյժ ազնուագոյն գերդաստաններ, և հարուստներ, կամ կրօնաւորական պաշտօնեաներ, որք իրենց գործոց պատճառ են ազատ ազնուագոյնս։ Ա.յլ սոսկ ազնուականութիւն չէ պատճառ որ մենք չենք կարենար վարել մեր ազգային գործերը։ Ազգին մէջ ընդհանրապէս տարածուած գաղափար մ'է թէ, այն Հայ որ իբր գործոյին, եկեղեցւոյն, հիւանդանոցին, Առաջնորդարանին կամ Պատրիարքարանին համար գրամ կուտայ, պէտք է ստանայ այս հասատութեանց հաշուին, և տեսնէ թէ ի՛նչպէս գործածեր են իր գրամ։ Ա.յս միակ գաղափար հանարատութեան, որոյ արդասաւորութիւն վայ մինդել աւելորդ է, ազգային գրութեան խաթարիչն խոկ է։ Դարձեալ, մեր մէջ գոբացած գաղափար մ'է թէ, Ազգին հաճոյ անձինք միայն պէտք է վարեն Ազգին գործերը։ Մեր չուզած Պատրիարքը կը հրաժարեցնենք, մեր չուզած Առաջնորդը պարզապես կը վանանենք, մեր չուզած Վարչութիւնը կը փոխենք, և ծայրագոյն պարագայից մէջ, ցոյցեր անդամ կը լինին, ինչպէս օրինակները կան թէ՛ հին և թէ՛ նոր պատմութեան մէջ։ Ա.յս գաղափար ալ կ'առաջնորդէ ընտրական դրութիւնը, որ հինն է ազգային դրական մարմնոյ կազմութեան։ Ա.յս կարգի գաղափարք, որք վերջին տարիներս, ուսման ու կրթութեան ծաւալմամբ, բնականապէս աւելի զարգացած և հասունցած են, նոր չեն սակայն, և իրողութիւն մէ թէ, ազգային գործոց մէջ աւելի հին է քան զՍահմանադրութիւն։ Արդարեւ, այս կիւրակի մեր Ազգ. Սահմանագրութեան 24րդ տարեդարձն է որ պիտի ոճնենք։ Բայց միայն 24 տարիէ ի վեր չէ որ ունինք ժողովներ, որք, Պատրիարքին նախագահութեամբ, կը վարեն Ազգին գործերն։ 1860 էն առաջ, ունէինք Թեղրադին և Հոգեւոր ժողովներն Աւելի առաջ ալ, ժողովրդեան ամէն գասու ներկայացուցիչներէն պարբերաբար ժողովներ կը կազմուէին Մայր Եկեղեցւոյ մէջ, Պատրիարքի պաշտօնակատարութեան կամ ընդարձակութեան, կամ ազգային ծանրագնիռ գործոց համար։ Ընդ է թէ, սահմանագրական գաղափարք, ի մասին վարչութեան մեր ազգային ներքին գործոյ, արդէն արմատ ձգած են մեր ժողովրդեան մտքին և սրտին մէջ, և այս ալ պատճառ մ'է թէ, սահմանագրականէն սպասելիք գրութեամբ չենք կրնար վարել մեր ազգային գործերը։

Ի.սց և գաղափարաց այս վիճակի մէջ, յայտնի կ'երեւի թէ, ունինք թէ չունինք պիտի չատանանք Սահմանագրութեամբ։ Մեր յոյսը պիտի կարենք ուրիշ գրութիւններ փորձելու հանգամանքներէն, որ ամենց սրտին մէկ տիպր կողմին տրած, և հեն տեսակ մը հակասահմանագրական կամքերու յառաջ բերած լինել կը թուի։ Եւ երբ մեր յոյսը կարենք ուրիշ գրութիւնէ մը բնականապէս կը պարտինք չնայելըստ կարի մեծագոյն օգուտ քաղելու սահմանագրական գրութենէն։ Արդ, 24 տարիէ ի վեր արդեօք Սահմանագրութիւնն արտադրե՞ց այն ամէն բարիք որ իրմէ կ'անկնկալուէին։ Եթէ կարենանք հաստատական պատասխան մը տալ այս հարցման, բըռնականապէս կը քաշալերուինք յառաջանալու այն ճամբու մէջ զոր գրեցինք մեր առջեւ։ Բայց եթէ չկարենանք գոհացուցիչ պատասխան մը տալ, կը պարտինք պատճառները որոնել Սահմանագրութեան այս բացատական ազդեցութեանց, դգուշանալու համար այն թերութիւնները, զորս կը գործենք Սահմանագրութեան գործադրութեան մէջ։ Խընդրոյս այս մասն երկրորդ յօդուածի մը նիւթ պիտի ընենք։

84

ԽԱ.ՉԱԳՈՂԻ ՑԻՇ Ա.ՏԱ.ԿԱ.ԲԱ.ՆԸ

Բ.

ԵՐԿՐՈՐԴ ԴԻՇԵՐ

— Նրա ոտները քո և իմ ոտներից աւելի ազդիլ են, մէկքն էլ նոյնպէս, միայն նա այնպէս ձևացրել է իրան։ Ա.յդ մարդիկը հարիւրաւոր ժամանակ գիտեն իրանց կայր, կաղ, սապատող ձևացնել։ Ցեղա՞ն նրա խառնըված մազերը, խճճված մօրուքը, ողորմելի երեսը, — բոլորը չինծու էր։

— Ա.յդ երեսը ծանօթ է ինձ... դարձեալ կրկնեց աւազակապետը։

— Մրտեղ ես տեսել նրան։

— Ցետոյ կը պատմեմ...

Խումբը անցաւ։ Ես մօրթականից ստացած երկու հատ հինգ-կոպէկնոցները դրեցի դրպանս, այնտեղ մատներով չօշափեցի, յայտնվեցաւ, որ հինգ-կոպէկնոցների մէջտեղում գրած էր բոլորակ ձեւով ծալած թղթի կտոր։ Առանց կարդալու, արդէն եբևակայում էի, թէ ինչ պէտք է գրված լինէր այն թղթի վրա, որ

մազից գործուած սեւ բաճկոնը իջնում էր մինչեւ ոտները, մէջքը պընդած էր նոյնպէս մազէ սեւ չուանով։ Ցրեներս կամ հողաթափերը չէր հագնում, բոպիկ ոտներով էր ման գալիս։ Գլուխը բաց էր, բայց չկարված և չը սանրված մազերը այնքան երկարացել և աճել էին, որ պահպանում էին նրա գագաթը թէ ցրտից և թէ արեւի տօթից։ Խճճված մօրուքը խառնվել էր գլխի մազերի հետ և տալիս էր նրա դէմքին ահռելի կերպարանք։ Երեսը դունաթափ և հիւանդոտ էր։

«Ցետոյ իջնելով, որ ճգնաւորը ոչ շարժվում է, ոչ խօսում է և ոչ փոխում է իր նստուածքի ձևը, մենք կարծեցինք, թէ նա քնած է։ Բայց աբեղան ասաց.

— «Նա քնած չէ, տեսնում էք, աչքերը բաց են, միայն հոգով բարձրացել է երկինքը։

«Մայրս խնդրեց, թէ կը ցանկանար, որ ճգնաւորը տեսնէր Նրան։ Աբեղան պատասխանեց.

— «Մենք մեղաւոր ադամներս դիներս տեսնում ենք աչքերով, բայց նա տեսնում է հոգով։

«Ցետոյ աբեղան խորհուրդ տուեց մօրս, որ մօտենայ ճգնաւորին, բռնէ միայն Նրա հագուստի դրօշակը, և նա կասէ, ինչ որ ոդիները կը ներշնչեն Նրան։

«Ես օգնեցի մօրս մօտենալ. նա կատարեց աբեղայի պատուէրը։ Նոյն րոպէում ճգնաւորը մի անտեսր չարժում գործեց, և չը փոխելով իր առաջվայ գրութիւնը, արտասանեց մի քանի անկապ խօսքեր.—

«Խնկի ծառը բուսել է... գլխին պսակ հիւսել է... տատերիս ճիւղ է արձակած... ամէն մի ճիւղի վրա... մի մի հրեշտակ է նստած... բայց բոլորից վերեւը... սուրբ Տիրամայրն է նստած գրկին մանուկ է բռնած... լոյս մազերով զարդարած... Մօր աչքերում արտասուք... սիրտը վշտերով լցված... մանկան ձեռին է մի խաչ... դէմքը պայծառ է դարձած... արտասուքը սրբութիւն... իսկ խաչը մեզ փրկութիւն... Մայրն ու Որդին խոստանում»...

«Ճգնաւորը լռեց։ Աբեղան բացատրեց մեզ նրա պատգամախօսութեան իմաստը, թէ սուրբ Տիրամայրը և Որդին «փրկութիւն» են խոստանում։ Մայրս ուրախացաւ, կրկին համբուրեց ճգնաւորի հագուստի դրօշակները, և մենք երկիւղածութեամբ հեռացանք։

ԻԱՅՑԻ

(Շարունակելի)

ՔԱՂԱՔԱԿԱՆ

ԴԵՊԱՆԱՒՈՐՈՒԹԻՒՆ. —Բալքէյէ ֆոլիէթոնէն լրագրին Բերայի Թղթակիցը կ՚ըսէ թէ եգիպտական Դեպանանախորհուրդն ի հարկէ Լոնտոնի մէջ պիտի դառնայ ի պատասխան Եգիպտոսի եղիսական վիճակին վրայ լսելու տարող բոլոր թուղթեր Լոնտոնի մէջ կրնան գտնուիլ։ Անոնց անգամ որ Տէրուիշանց վիպագրք ուզեն լուսաւորուիլ կարեւոր կէտի մը վրայ, միայն Անգլիոյ Արտաքին գործոց պատասխանատու կրնան դիմել ; կամ Սըր Էվելին Պէրինկի, որ այժմ ի Լոնտոն կը գտնուի։ Ասկէ անդամ որ Տէրուիշանց վիպագրք ուզեն լուսաւորուիլ կարեւոր կէտի մը վրայ, միայն Անգլիոյ Արտաքին գործոց պատասխանատու կրնան դիմել ; կամ Սըր Էվելին Պէրինկի, որ այժմ ի Լոնտոն կը գտնուի։ Իսկ Եթէ Դեպանանախորհուրդն ի Ն. Գոլիա տեղի ունենայ, միացեալը կը պարտաւորին չարունակ կամ Լոնտոն դիմել, կամ իրենց կառավարութեան, տեղեկութիւններ բառանալու համար, և այսպէս ալ յառաջ Թիւնը կը չհասնէին։

ԵԳԻՊՏՈՍ.—Երկրի Մանչեսթր Օրնաբաշի մէջ կը կարդանք. «Մանաւոր լրագրոյ Գահիրեի Թղթակիցը, Գ. Քլիֆորտ Լոյտ Եգիպտոսէ մեկնելուն վրայ խօսելով, կ՚ըսէ. «Եգիպտոսի ամբողջ վարչութիւնն այժմ պահանջներուն վերագրուած է, և վերջին ինն տասը գործը կատարելապէս և պայծառութեան մի կողմ նետուած է։ Մինչ Եգիպտոսի դառնալս ժէ գործութիւնը կ՚ուերնայ, Ֆրանսացիներէ, Իտալացիներէ և Յոյներէ գաղղոյեալ ընկերութիւնն ալ գիտէ ամեն օր նոր կ՚ընէ բան իսկ Գահիրեի մէջ։ Անգլիա կատարելն, և ամենք կ՚ըսեն դիւանագէտ, Թոլ կուտայ որ այս ընկերութիւն նոյն իսկ Անգլիոյ դէմ գործութիւն տանայ, և մինչ Սուէզեան գործ դրկել կը պատրաստուի, բուն Եգիպտոսի մէջ ներքին գործոց առաջքը չատնար։ Եթան չանցած պիտի տեսնուի Անգլիոյ կողմէ նուպար փաշայի վրայ ձախողութիւն դրսեան պատասխանատու դէմ պատուիրան»։—Ալեքսանդրիոյ մէջ հրատարակուող Լը-Ալեճար անունն արտերէն թերթը ընդհանուր Անգլիացոց դէմ կը գրգռէ յայտնապէս։»

ՍՈՒԷԶԻ ՋՐԱՆՑ.—Սուէզի ընկերութեան 1883 տարւոյ Տեղեկագրէն, որ մայիս 29ին ներկայացուեցաւ. Ընկերութեան ընդհանուր ժողովին, ցոյց կուտայ թէ, նոյն տարւոյ մէջ դուս չհան եղած է 35 միլիոն 863,000 ֆրանք, որով հատարակ բաժնեհանդերձ ամիսի տասնան բաժին գլուխ 63 ֆրանք 60 սանթիմ. հինադրէ՝ 35 ֆրանք 80 սանթիմ, և ոեզերդ կոչուած չանճանթիմի տոկոսք 93 ֆրանք 60 սանթիմ։ 100ին 5 հաշուով հատարակ բաժնեհիմնոց վրայ վճարելի տոկոսն ալ ուելցնելով, 1883ին բաժնուելի ամբողջ չահն է՝ բաժին գլուխ 38 ֆրանք 60 սանթիմ, մինչ 1882ին չահն էր՝ 61 ֆրանք և 20 սանթիմ։

ՖՐԱՆՍԱ. — Մատրիտէն կը հեռագրեն առ Քոմ՚ մայիս 21 թուով. Խորհուրդն առ ի կնոջ մայիս 21 թուով. Խորհուրդն առ ի կնոջ հեռագրու նայելով, Ֆրանսայի մէջ տղեն անցնելիք ծովային ըրանցն, որ Ակլանտան Ալիհնտան տղոցի պիտի վերայէ Մէրձերրական ծովու հետ, և մեծաւոր նաւուց իսկ անցնելի պիտի լինի, Ֆրանսական կառավարութեան կողմէ պաշտպանութեան դրուի, և անհանապատ հանրային չինութիւններուն նախապարտութեան հովանաւորութիւնը վայելելուն չնորհիւ, շատ յուսալի է թէ ի գլուխ պիտի կրնայ հանուիլ։—Այս ընթացքը Սպանիոյ համար ևս մեծ կարեւորութիւն ունի, որովհետեւ Սպանիոյ արեւմտեան գաւառները դիւրին և կարճ ճամբով մը հաղորդակցութեան մէջ պիտի դնէ երկրին արեւմտեան գաւառց հետ, առանց Ֆիլիպպոլի նեղուցին անցնելու պէտք ըլողու։

ԱՆԳԼԻԱ. — Երեսփոխանաց ժողովը մայիս 27ի նաեղ մէջ, Գ. Ռիչմոնտ հետազրութեան մէջ պատճառ գտաղ կանչուց և աղչկանց խնդիրն յուզելոյ։ Մի քանի տող առաջ օբէնք մը հաստատուեցաւ թէ, եթէ հետագրիչ աղչիկ մը կարգուի, այնպէս է պատճառին հրաժարի։ Երբ այս օրէնք հրատարակեցաւ, բաւականին աղչիկներ և այրի կանայք տարիներէ հետէ պատճառ վարած էին հետագրատանց մէջ։ Գ. Ռիչմոնտ հարցուց թէ, ատոնք ալ մինչեւ նոյն օրէնքին տակը է նոյնպիսին երբ առնանանան, և չիշեց 13 տարիէ ի վեր պատճառ վարող հետագրիչ կին մը, որ այս օրերս առնանանացուն պատճառաւ, պատճառին արձակուած է։ առանց որև է ծերութիւնի չափ առնանացու։ Իւր բարեմտ նպ ծառայութեան համար, մինչ ևս արդ Համագառեան Թղչակի իրաւունք կը առանան երկարժամանակեայ պատճառ վարութենէն մը յետոյ։ — Գ. Քէմպատրուէ Թեանց ու հետագրաց նախագահ Գ. Յօզէֆ պատասխանեց թէ այս օրէնքը բացատրութիւն չունի, և թէ հետագրիչ աղչիկները, երբ ամուսնանան, դարձեալ պատճառ կրնան վարել։ Ասկէ ետքը Գ. Ռիչմոնտ հարցուց թէ ասոնք ալ ծերութեան նպաստ պիտի ստանա՞ն։ Գ. Քէմպատրուէ պատասխանեց թէ ասոնք ալ նոյն իրաւունքը կ՚ունենան։

ԱՆԴԼԻԱ. — Երեսփոխանաց ժողովը մայիս 27ի նաեղ մէջ, Գ. Ռիչմոնտ հետագրատանց մէջ պատճառ վարող կանանց և աղչկանց խնդիրն յուզելոյ։ Մի քանի տող առաջ օբէնք մը հաստատուեցաւ թէ, եթէ հետագրիչ աղչիկ մը կարգուի, այնպէս է պատճառին հրաժարի։ Երբ այս օրէնք հրատարակեցաւ, բաւականին աղչիկներ և այրի կանայք տարիներէ հետէ պատճառ վարած էին հետագրատանց մէջ։ Գ. Ռիչմոնտ հարցուց թէ, ատոնք ալ մինչեւ նոյն օրէնքին տակը է նոյնպիսին երբ առնանանան, և չիշեց 13 տարիէ ի վեր պատճառ վարող հետագրիչ կին մը, որ այս օրերս առնանանացուն պատճառաւ, պատճառին արձակուած է։ առանց որև է ծերութիւնի չափ առնանացու։ Իւր բարեմտ նպ ծառայութեան համար, մինչ ևս արդ Համագառեան Թղչակի իրաւունք կը առանան երկարժամանակեայ պատճառ վարութենէն մը յետոյ։ — Գ. Քէմպատրուէ Թեանց ու հետագրաց նախագահ Գ. Յօզէֆ պատասխանեց թէ այս օրէնքը բացատրութիւն չունի, և թէ հետագրիչ աղչիկները, երբ ամուսնանան, դարձեալ պատճառ կրնան վարել։ Ասկէ ետքը Գ. Ռիչմոնտ հարցուց թէ ասոնք ալ ծերութեան նպաստ պիտի ստանա՞ն։ Գ. Քէմպատրուէ պատասխանեց թէ ասոնք ալ նոյն իրաւունքը կ՚ունենան։

ԱՄԵՐԻԿԱ. —Ֆիլատելֆիոյ մօտ, ի Թօյնդ Պրիզ, մայիս 23 ին, կայծակ ինկաւ քարհանքի մը վրայ, և մեծ հրաւէզ պատճառեց, որ բոլոր դիմերը տեսաւ, և չորեակ մեծերանոցներու վրայ ևս տպաւորութիւն, 600,000 ոսկւոյ կորուստ պատճառեց։ Հետեւեալ օրը, հրակը մարելու համար, հարկ եղաւ թնդանօթով ռումբեր արձակել մեծերանոցներուն վրայ, գնդակ ճեղքելով քարհանքը հոսեցնելու համար, որպէս զի հրակն ապահովի չարձարձի։ Գիւղերը բոլոր Ֆիլատելֆիա դրկուեցան պէտ լուսաւորուած էր։

ՀՆԴԿԱՍՏԱՆ.—Անգլոյ-Հնդիկ պաշտօնատարք և թէ տեղացի, թէ՛ եւրոպացի ժողովուրդը կը գանգատին թէ, Հնդկաստանի փոխարքային և անոր օրինակին հետեւելով գառական կառավարիչք և այլ բարձրաստիճան պաշտօնատարք, իրենց կեդրոնատեղիները կը թողուն, և հետեւար ամարանոցներ կը քաշուին ու կ՚առանձնանան՝ ամառուան տաքութիւնը պատրուակ բռնելով, և այսպէս տարին 8–9 ամիս բացակայ կը մնան իրենց պաշտօնակալներէն։ Գործոցէր հասարակութիւնն չատագոյութիւններ կը կրէ, և Հընդկաստանու կառավարիչք, ժողովրդէն հեռանալով, անտեղեակ կը լինին ժողովրդեան գաղափարաց ու բաղձանաց։ Այսպէս կալպադ նստելու պաշտօն ունեցող բարձրաստիճան անդիացիք, փոխարքային հետ, կամ Սիմլա ի՛նքնին, կամ Տարճիլինգ, ուր մէկ մէկ նոր կեդրոնատեղի կապած են։ Այս պատճառաւ տեղի ունեցած վիճակագրութեան ծանրերին ալ տարին պատկառելի դումար մը կը կազմեն, և ժողովուրդն է որ կը վճարէ պայդումար։

ՊԵՆՃԻԱ. —Պենճիական կառավարութիւնն տասը տեղագրութիւններ հրատարեց մնսնամեայ 1883 մայիս 2ին յինկելոյ տեղի ունենալիք ամենգրական Սրտեհասաս հանդէսին։ Պենճիա առաջին տեղը կը բռնէր Բարիզի, Վիէննայի և Մնոր Եորտի Արուեստասէրներու մէջ։ Ընդհանուր շահ պատճառած էր որ 1880ի Պենճիական Արուեստասէրներուն ուրիշ ազգեր չէին հրաւիրուած։ Այս առաջին անգամ ինելով Պենճիա տեղագրական Արուեստասէրներու մը հրաւէր ղրկելու գաղափարը ինկաւ։

ՍՄԱՆԻԱ. — Ծրնեվէն կը հեռագրեն թէ սպանիոյ հնախօսական ընկերութեան Գ. Ռուիզ Զորիլլա Զուիցերիայէն Լոնտոն փոխադրած է իւր գիտնարանը։ Ի Երիւղ ունէր թէ Զուիցերիոյ կառավարութիւնը գինը պիտի չանձներ Մատրիտի կառավարութեան։

ԱԶԳԱՅԻՆ ԼՈՒՐԵՐ

ԿԱԹՈՂԻԿՈՍԱԿԱՆ ՆԵՂՈՒԹ

(Հետեւեալ ժէ կաթոլիկ թերթերէն)

«ՏԻԳԻՍ, 3 յունիս 1884։

«Լիվիսթոնեն քաշած հետագիրս, ի մասին ընդհանրութեան 130 ձայնից Թուրքիոյ Հայոց, բոլորովին ինսալ կարդացած է ի Գ. Գոլիս։ Գ. Մեհրապով, ներկայացուիչ ռուս կառավարութեան, յայտարարած էր թէ ընդունելի չէ։ Ես ալ այսպէս հետագրած էի։ Զեմ հասկնար թէ ինչպէս հետագիրս ինսալ չէ։ »

ԹՒՆՕՐ. —Մեք արդէն մեր Թղթակցին յինկալ հետագրին հրատարակելու օրը, գիտել տուած կինք մեր իրմբ թղթական յօդուածին մէջ թէ, պիտի չէ։ Ես ալ նոյն ինսալ չէ։ Ես ալ այսպէս հետագրած էի։ Զեմ հասկնար թէ ինչպէս հետագիրս ինսալ չէ։ »

ԱՆԳԼԻԱ. — Երեսփոխանաց ժողովը մայիս 27ի նաեղին մէջ, Գ. Ռիչմոնտ հետագրատանց մէջ պատճառ վարող կանանց և աղչկանց խնդիրն յուզելոյ։ Մի քանի տող առաջ օբէնք մը հաստատուեցաւ թէ, եթէ հետագրիչ աղչիկ մը կարգուի, այնպէս է պատճառին հրաժարի։ Երբ այս օրէնք հրատարակեցաւ, բաւականին աղչիկներ և այրի կանայք տարիներէ հետէ պատճառ վարած էին հետագրատանց մէջ։ Գ. Ռիչմոնտ հարցուց թէ, ատոնք ալ մինչեւ նոյն օրէնքին տակը է նոյնպիսին երբ առնանանան, և չիշեց 13 տարիէ ի վեր պատճառ վարող հետագրիչ կին մը, որ այս օրերս առնանանացուն պատճառաւ, պատճառին արձակուած է։ առանց որև է ծերութիւնի չափ առնանացու։ Իւր բարեմտ նպ ծառայութեան համար, մինչ ևս արդ Համագառեան Թղչակի իրաւունք կը առանան երկարժամանակեայ պատճառ վարութենէն մը յետոյ։ — Գ. Քէմպատրուէ Թեանց ու հետագրաց նախագահ Գ. Յօզէֆ պատասխանեց թէ այս օրէնքը բացատրութիւն չունի, և թէ հետագրիչ աղչիկները, երբ ամուսնանան, դարձեալ պատճառ կրնան վարել։ Ասկէ ետքը Գ. Ռիչմոնտ հարցուց թէ ասոնք ալ ծերութեան նպաստ պիտի ստանա՞ն։ Գ. Քէմպատրուէ պատասխանեց թէ ասոնք ալ նոյն իրաւունքը կ՚ունենան։

ԱՆԳԼԻԱ. — Երեսփոխանաց ժողովը մայիս 27ի նաեղ մէջ, Գ. Ռիչմոնտ հետագրատանց մէջ պատճառ վարող կանանց և աղչկանց խնդիրն յուզելոյ։ Մի քանի տող առաջ օբէնք մը հաստատուեցաւ թէ, եթէ հետագրիչ աղչիկ մը կարգուի, այնպէս է պատճառին հրաժարի։ Երբ այս օրէնք հրատարակեցաւ, բաւականին աղչիկներ և այրի կանայք տարիներէ հետէ պատճառ վարած էին հետագրատանց մէջ։ Գ. Ռիչմոնտ հարցուց թէ, ատոնք ալ մինչեւ նոյն օրէնքին տակը է նոյնպիսին երբ առնանանան, և չիշեց 13 տարիէ ի վեր պատճառ վարող հետագրիչ կին մը, որ այս օրերս առնանանացուն պատճառաւ, պատճառին արձակուած է։ առանց որև է ծերութիւնի չափ առնանացու։ Իւր բարեմտ նպ ծառայութեան համար, մինչ ևս արդ Համագառեան Թղչակի իրաւունք կը առանան երկարժամանակեայ պատճառ վարութենէն մը յետոյ։ — Գ. Քէմպատրուէ Թեանց ու հետագրաց նախագահ Գ. Յօզէֆ պատասխանեց թէ այս օրէնքը բացատրութիւն չունի, և թէ հետագրիչ աղչիկները, երբ ամուսնանան, դարձեալ պատճառ կրնան վարել։ Ասկէ ետքը Գ. Ռիչմոնտ հարցուց թէ ասոնք ալ ծերութեան նպաստ պիտի ստանա՞ն։ Գ. Քէմպատրուէ պատասխանեց թէ ասոնք ալ նոյն իրաւունքը կ՚ունենան։

ԱՄԵՐԻԿԱ. —Ֆիլատելֆիոյ մօտ, ի Թօյնդ Պրիզ, մայիս 23 ին, կայծակ ինկաւ քարհանքի մը վրայ, և մեծ հրաւէզ պատճառեց, որ բոլոր դիմերը տեսաւ, և չորեակ մեծերանոցներու վրայ ևս տպաւորութիւն, 600,000 ոսկւոյ կորուստ պատճառեց։ Հետեւեալ օրը, հրակը մարելու համար, հարկ եղաւ թնդանօթով ռումբեր արձակել մեծերանոցներուն վրայ, գնդակ ճեղքելով քարհանքը հոսեցնելու համար, որպէս զի հրակն ապահովի չարձարձի։ Գիւղերը բոլոր Ֆիլատելֆիա դրկուեցան պէտ լուսաւորուած էր։

ՀՆԴԿԱՍՏԱՆ.—Անգլոյ-Հնդիկ պաշտօնատարք և թէ տեղացի, թէ՛ եւրոպացի ժողովուրդը կը գանգատին թէ, Հնդկաստանի փոխարքային և անոր օրինակին հետեւելով գառական կառավարիչք և այլ բարձրաստիճան պաշտօնատարք, իրենց կեդրոնատեղիները կը թողուն, և հետեւար ամարանոցներ կը քաշուին ու կ՚առանձնանան՝ ամառուան տաքութիւնը պատրուակ բռնելով, և այսպէս տարին 8–9 ամիս բացակայ կը մնան իրենց պաշտօնակալներէն։ Գործոցէր հասարակութիւնն չատագոյութիւններ կը կրէ, և Հընդկաստանու կառավարիչք, ժողովրդէն հեռանալով, անտեղեակ կը լինին ժողովրդեան գաղափարաց ու բաղձանաց։ Այսպէս կալպադ նստելու պաշտօն ունեցող բարձրաստիճան անդիացիք, փոխարքային հետ, կամ Սիմլա ի՛նքնին, կամ Տարճիլինգ, ուր մէկ մէկ նոր կեդրոնատեղի կապած են։ Այս պատճառաւ տեղի ունեցած վիճակագրութեան ծանրերին ալ տարին պատկառելի դումար մը կը կազմեն, և ժողովուրդն է որ կը վճարէ պայդումար։

ՊԵՆՃԻԱ. —Պենճիական կառավարութիւնն տասը տեղագրութիւններ հրատարեց մնսնամեայ 1883 մայիս 2ին յինկելոյ տեղի ունենալիք ամենգրական Սրտեհասաս հանդէսին։ Պենճիա տեղագրական Արուեստասէրներուն ուրիշ ազգեր չէին հրաւիրուած։ Այս առաջին անգամ ինելով Պենճիա տեղագրական Արուեստասէրներու մը հրաւէր ղրկելու գաղափարը ինկաւ։

Ամառնային լուր տրուած է, թէ Սկիլկիոյ Տ. Մկրտիչ կամարիկան յիշատակ փողոցի աղղայոց խումբ մը ի ժողով կուգայ ուղեր է աղղային ժողովները կայսել տալ հանուտ տարամադրութեան Սահմանադրութեան, բայց ներկայ դժուարութիւններուն մեծադոյն մասն հատուածին չտալ պահանջներ են ասհմանադրութեան հաստատելէն ետքը ընտրելի Ազգային ընտրութիւնն կատարել, և կամերակիան տիպատար է ըստ այմ վարուիլ։ Հետեւարար ընտրողական ժողով մը կազմուեր է հաստատութեանց համար։ Ասոնցմէ ազգային ժողով մը կազմուեր է հաստատութեանց համար։ Ասոնցմէ ազգային ժողով մը կազմուեր է հաստատութեանց համար։ Ասոնցմէ ազգային ժողով մը կազմուեր է հաստատութեանց համար։ Ասոնցմէ ազգային ժողով մը կազմուեր է հաստատութեանց համար։

Մաքսատուն վնաս. Օխտն Գէյ և Սեպուհ էֆէնտիներն 50 Օսմ. լիրա նուիրելէն ինդատրիոլով կառավարութեան կոմմանէ, և տեսնուելով որ ըստ ամենայնի հատարժէք են դազղիական 10 և 20 ֆրանգի ոսկիներն, եւրոպական պաշտօնատուներն դրամ է նահանգային իշխանութեանց և պաշտօնատանց, քննելով գանձք ևս իրենց գործակալներուն։

Օգոստ. Սուլթանին թիկնապահներէն իտամ պէյ՝ որ Սէլանիկ գացած էր, երէկ վերադարձաւ մայրաքաղաքս։

Հիճազի կուսակալ և հրամանատար Օսմանն փաչայի Հայրն Ահմետ Շեւքքի պէյ, որ Սուրիոյ սպրւածքին 2ընդ գնդին պետն էր, մեռաւ է։

Ալֆիօն–Գարահիսարի (Պրուսայի վիճակ) մէջ, ամսոյս 19ին, ընկուզի և հաւկիթի մեծութեամբ կարկուտ տեղացած, և միայն Արկիպադրծուեղեան գիւղատեղեաց վնասած չլինելն հետեւած է։

Սմբռնիոյ մէջ կալուած ունեցող և Թաւրքիա դանուող օսմ. հպատակաց կը ծանուցանի թ պաշտօնէ, թէ այդ կարգի կալուածոյ ինդրոյ կարգադրելն պահանջելիք յանձնաժողովոյ պիտի տեսնէ երկու տարի եւս, ապրիլի երկրորդ օրէն սկսեալ։

Ասիր չորեքշաբթի դէպ ի Սև ծովու երէչին ուղեւորեցաւ երէկ, ածխոյ համար։

Թէչիմիդլէ չորեքշաբթի՝ որ անցեալներն տատղ տարաւ Հէրեքէ, վերադարձաւ Գօլիս՝ Դարանմուղէն քալ բարձեալ։

Միրիվիլայի տատիճան տրուեր է Թօփհանէի արհեստական գնդի պետ Հաղգը պէյի։

Գօլոյ քաղաքապետ Մաղհաք փաչայի հրամանաւ, պետական կազհանէի հաշիւներն քննութեան են։ Թարկեալ են քանի մ՚օրէ հետէ՝ Թղապետական չորրորդ չրջանակի վերատեսչ պէհչեթ էֆէնտիի և ուրիշ պաշտօնակալի մը միջոցաւ։

Դատը դիւղ Ըսմամիա անուն յին գիւղապետի մը (մեռելը պատնեշ, զարդարող) երէկ Սարտանի առտուն մեռնալ մը պատճառ ժամանակ, ինկերը մեռելը է։

Եթրուշաքիի երեկոյ վհկ. Սուլթանն երկարդի պալատը կոչել տուաւ Օնսոի–Գալմեն անուն Հունգարացի նուագածուոյ խումբն, որ Բերայի Թղապետական պարտիզին մէջ կը նուագէր այդ ժամուն։ Առանք վուԹղթն անմիջապէս կատօք պալատ երթալ և համերգիչ տղէն ու 22 գնդակի կարծներ նուագելն ի ներկայութեան Ն. վհհայուստութեան, որ յոյժ գոհ մնաց և 180 ոսկի պարգեւ չնորհել տալու։

Մայրաքաղաքիս զանազան մզկիթներու առտուժայանական դասատուք տղերքով խնդրած են վհհ. Օսմանեան, որ իրենց անվճար տամաշղնները վճարուին։ Անվճարներ տրուեր է նկատմամբ Հարտուած է արդէն վաչխկագրի Օսմ. դեսպանատան։

Նախընթաց օրը Գահիրէէն ընտանեօք մայրաքաղաքս եկաւ Ալիկ Զարկօսի անուն անձն, որ Համբաւատար է իւր արագընթացութեամբ, և ալեքսէի առաջին արագընթացներէն մին կրնայ սեպուիլ։ Ի մտոց պիտի ակի ներկայացուցիչ տալ, որը յոյժ հետաքրքրական կը լինին։

Մայիս 27ին, 75 տոբեկան հասակին մէջ մեռաւ ի Բարիզ Մաքրօ Հօրտոգօ իշխանուհին։ Սա այրին էր՝ Համբաւատար Ալեքսանդր Մաքրօկօրտագօլի, որդի վալաքիացի իշխանի մը, որ այնքան մեծ գեր մը կատարեց յունական անկախութեան պատերազմին մէջ։ Սուլիոյենները ուրք հանեց, գործագիր յիշխանութեան դլուխ կանգնեցաւ, Տրամանատարութիւն ստանձնեց և հուսկ ուրեմն անմահացաւ Միսոլօնկիի պաշտպանման մէջ։ Մաքրօկօրտագօ իշխանուհին պատկառելի էր որ ինդիրն այս կերպով նկատողութեան առնուի, վասն զի արդարոցի առարկութիւնն մը չէ եղած։ Երէկի ծանուցագրոյն պարունակութիւնը կանխաս հաղորդուած է արդէն վաչխկագրին

ՊԱՏԳԱՄԱՎՈՐԱԿԱՆ ՀԱՐՑԵՐ

— Ինչպե՞ս է, որ Ռուսաստանի մեջ ամենքն էլ գիտեն, թե ինչ է ուզում Ռուսաստանի կառավարությունը, ինչ է ուզում ռուսական ազգը, ինչ է ուզում ռուսական եկեղեցին, ինչ է ուզում ռուսական գրականությունը, ինչ է ուզում ռուսական մամուլը, ինչ է ուզում ռուսական հասարակությունը, ինչ է ուզում ռուսական ժողովուրդը, ինչ է ուզում ռուսական բանակը, ինչ է ուզում ռուսական նավատորմը, ինչ է ուզում ռուսական ամեն մի բան, միայն ոչ Ռուսաստանի ներքին գործոց նախարարությունը։

ՀՈՒՇԱՏԵՏՐ

ՀՐԱՏԱՐԱԿՎՈՒՄ Է ՇԱԲԱԹԱԿԱՆ ԵՎ ՈՒՐԱԽՕՐԱՀԱՍ

ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՀԱՆԴԵՍ

ԳՐԱԿԱՆՈՒԹՅԱՆ, ԳԻՏՈՒԹՅԱՆ ԵՎ ՔԱՂԱՔԱԿԱՆՈՒԹՅԱՆ

ՀՐԱՏԱՐԱԿՈՒԹՅԱՆ ՀԱՄԱՐ

ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՀՐԱՏԱՐԱԿՉԱԿԱՆ ԸՆԿԵՐՈՒԹՅՈՒՆ

ՏՊԱԳՐՈՒԹՅՈՒՆ Ն. ԹԱՓԱԼՃԵԱՆՑ

Ս. Ղազար, Վենետիկ

ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՏՊԱԳՐՈՒԹՅԱՆ ՊԱՏՄՈՒԹԻՒՆ

Ա. ՀԱՏՈՐ

ՀՐԱՏԱՐԱԿՈՒԹԻՒՆ Ա. ՀԱՅՐԱՊԵՏԵԱՆՑ

Ս. Ղազար, Վենետիկ

ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՀՆԱԳԻՏՈՒԹԻՒՆ